

CAatalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sancto Tityano ep[iscop]o. Cap[itulum]. lxxxix.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

solūmodo christiani: missus est vincetus ad pre-
fectum pretorij qui illū vinculis mancipavit: et
post dies. xij. de carcere educit fecit eū carbe-
nis alligatū post iparotes navigare. Postiusq;
est in nauicula: in qua diebus quatuor sub equoz
vngulis inedia macerat? iacuit. Veniesq; ieiun-
nus Nolā cāpane a cognitore ciuitatis capite
pletus est. xvij. kal. februarj: ibidē sepultus.
De scō Honorato epō arelateſi. Cap. lxxvi.

Honoratus ep̄s are-

lateſi. nobili. p̄sapia eiusdem yr-
bis oriūduſ fuit: vt scribit hila-
rius qui et in pontificatu ſucceſ-
ſit: qui gētilibus parētib? p̄ge-
nitus: in adoleſcentia ſua motu
pprio baptiſmū petijt: et licz p̄re reluctāte pa-
ternā domū deſerēs: venantiū ei? frat̄e ſenior
rē ad xpm̄ p̄uertit: q̄ ambo ad captiuitatē heremi-
tam accedentes: ab eo de religione vitē edocti
ſunt. Deſuncto autē germano ſuo venatio: hono-
ratus heremū vbi arelateſi. p̄ſimū petijt: ibiq;
quodū in omni vitē ſanctitate permāſit. Exēplo
quoz cōuerſationis ſue gemnadiū quēdam vi-
rum effrenem et indomitū ad penitentiā prouo-
cauit. Demū vbiſ arelateſi. ep̄s fact? in ſancta
religione deo ſeruies: et ſalutifera p̄dicatiōne
dominicū gregē paſcens: quieuit in pace. xvij.
kalen. februarj.

De ſcō Honorato epō ambiaſi. Cap. lxxvij.

Honoratus ep̄s am-

biaſi. tpe Alcideberti regis fran-
corū vir clarus ſanctitate et mira-
culis floruit. Qui dū miſſas aliqñ
celebraret: et corpus xpi ſup altā
re v̄ginis cōſecraſſet: vidit manū ſine palmam
xpi ſacraz hoſtiā tenentē: et epō cōſecurato quoz
dāmodo porrigentē. Quā ſanct? de ipſa manu
deuotiſſime ſumēs: ab omni deinceps inquina-
mēto carnis illeſus pmāſit. Hic angelo ſibi re-
nelante corpa ſancto: ſi fuſciant et victoriel atq;
gentiani repperit: et ea condeſcenti maſoleo
collocauit. Qui et poſt vitam laudabilē ad xpm̄
migravit.

De ſancto Honorato abbate et
confefſore. Cap. lxxviii.

Honoratus abbas

et cōfeſſor: in ſannij partib? cla-
ruit: qui coloni cuiuſdā in villa
venatiū patricij filius fuit. Hic
ab annis puerilib? deo deditus:
etiā ab ocioſo ſmone abſtinebat: carnēq; ieiun-
niſ macerabat. Sed cū die quadā parētēs ei?
cōſiliū feciſſent: et carnes ad prādiū paraſſent
iuueniſq; ieiunās a carnib? abſtinere veller: irri-
ſus eſt a parētibus: et diſcībentibus cūctis in-
terrogātibus an veller ſibi de mōribus piſces

afferri: qui i loco ip̄o audiri poterāt nō videri.
Poſt modicū aq̄ in cōſiliū deficiente accēſſit
miniſter ad fontē vt hauriret. Et dū aq̄ de ſitu
la lignea: corā diſcībentibus effunderet: piſces
qui diuinitus aquam intrauerat ſimul effudit:
qui victu vnius diei honorato ſufficere potuit.
Propter quod i venerationē haberi cepit. Pro-
cedensq; in virtutibus a dño ſuo libertati dedi-
tus in eo loco qui fundis dicitur monaſterij con-
ſtruxit: in q̄ p̄ fere ducētoz extitit monachoz.
Cū aliquādo ex mōte qui monaſterio p̄mi-
ner moles ingentis ſaxi erupta p̄ deuera mon-
tis venies torius ruina cenobij minaret. Hoc
vir dñi cernēs: inuocato xpi noie ſignuz crucis
feſtinus oppoſuit: eamq; in deuexi mōris late-
re fixit: vbi vſq; in preſens locū cernentib? aſpi-
citur: vt caſura deſuper pendere videatur. Dec
Bregorius p̄mo dñal. cap. ii.

De ſancto Tityano epō. Cap. lxxix.

Tityanus ep̄us ortus

heraclea ciuitate nobili genere:
a ſtoſiano opitergeſi. epō erudi-
tus eſt: et in p̄ſbyterij ordinatus.
Quo q̄dē p̄pter amorē martyrij
ep̄atū cedeſte: tityan? a populo
elect? eſt in ep̄atū: qui gregē dñi optime pauſe
ſimonibus et exēpiſ: et ſanctitate polēs in pace
quieuit. xvij. kalē. februarj. Sepultusq; eſt p̄
mo in ciuitate opitergeſi. Cui? parēs ad euz
venientes et iā mortuū reperiētes: corpus noctu
ſurati ſunt: vt in patriā deſerēr. Quos mane
p̄p̄s armatus inſecut? eſt: p̄ corpe redimendo.
Et dñi p̄pter hoc adinuitē bellū veller aſſume-
re: apparuit ſenior: qui eis cōcordiā ſuadēs cō-
ſuluit: vt corpus ſolū in nauicula dimitterēt: et
diuine volūtatē ex ponerēt quo deus veller de-
ferendū. Quod cū feciſſent: diſparuit ſenior: et
nauicula p̄ ſumē liuēte iter ſurſum contrariis
vndis tenēs: denent ad locū qui dicitur ſep̄im?: et
ibi quieuit. Corpus autē terre depoſitū dū iter de
ip̄o habēdo multoz locoz ſinole cōtenderent:
cōſilio ſenioris p̄fati iterū apparētis: diuinum
ozaculū implorabāt. Et poſt ieiuniū triduannū
diuina reuelatiōe vitulus cū m̄e vehiculo iun-
giſ: et corpus ſupponiſ: et quouellēt abire dimit-
tunt. Qui ip̄m ad ciuitatē cenerēſi. deduxerūt:
ibiq; ſubſtitērūt: vbi et mulier a demonto obſeſ?
ſeſſa meritis ſancti corporis liberatur. Ibiq;
diſguo honore tumulatur: quo et ep̄iſcopat? ordi-
tergeſi. tranſlatus eſt.

De ſancto Delantio epō. Cap. xc.

Delantius ep̄s vt di-

cit Socrates in hystoria triptita:
diſcipulus Euagrii fuit. Cui? ec-
cleſiā cū adſſent hi q̄ inſu regis
humerici ep̄os arrianis reſiſtēs
exilio deportabāt: viderūt eū vt vltimū eccleſiē